

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně: J. M.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové,
Slezská 839, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 24. 10. 2017, čj.
7453021191/46091-VJ

takto:

- I. Rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 24. 10. 2017, čj. 7453021191/46091-VJ se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 24. 10. 2017 zamítl správní orgán námitky žalobkyně, směřující proti rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 21. 8. 2017, kterým byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen ZDP). Rozhodnutí odkazovalo na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 3. 8. 2017, podle něhož poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 %.

2. Napadené rozhodnutí žalované o námitkách odkazuje na nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékařem ČSSZ dne 17. 10. 2017, podle něhož rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně odpovídá kap. VI (postižení nervové soustavy), pol. 1a (cévní postižení mozku a míchy, dětská mozková obrna – minimální funkční postižení) přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb., zde procentní míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 %. Posouzení pak využilo i možnosti, dané § 3 odst. 2 této vyhlášky a navýšilo míru poklesu o možných 10 % na konečných 20 %. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu přitom byl posuzován stav po zásahu elektrickým proudem, s přetrvávajícími bolestmi a parestesiemi obou horních končetin. S odkazem na ustanovení § 39 ZDP pak bylo konstatováno, že s ohledem na skutečnost, že míra poklesu pracovní schopnosti nedosahuje alespoň 35 %, nejedná se v daném případě o invaliditu.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobkyně namítala špatné vyhodnocení lékařských zpráv, kde jí je doporučován klidový režim, nezvedat břemena, neohýbat se, nedělat rotační pohyby, neprochladnout. Je jí současně doporučováno suché teplo, rehabilitace a kompletní lázeňská léčba. Ve svém zdravotním stavu nemůže vykonávat téměř žádnou činnost, pracovní úraz se totiž týká horních končetin – trpí silnými bolestmi provázenými třesem rukou, přitom je zaměstnaná jako kuchařka. Ráda by pracovala, ale nemůže. Do zaměstnání nelze přijít pod vlivem opiátů a marihuany, která jí byla na její bolest doporučena, bojí se rovněž, že by poranila sebe či ostatní a navíc se dopustila porušení pracovní kázně braním návykových látek na pracovišti. Vzhledem k bolestem přes den i noc má přetrhaný spánek, což jí působí i špatný psychický stav. Z uvedených důvodů proto žalobkyně žádá o přezkoumání své věci. V doplnění žaloby pak žalobkyně uvedla, že dle ošetřujících lékařů by byla invalidita momentálně nejlepším řešením její situace, obě ruce jsou se zhoršením prokrvení aker, s třesem a oslabením svalové síly, vážne jemná motorika. S uvedeným stavem obou rukou se nedá pracovat, je matka samoživitelka, má výuční list kuchaře a potřebuje se uzdravit, což chce čas. Posudkový lékař jí ukazoval cviky na ruce, což musela považovat za vtip, ovšem špatný, zřejmě si ani nepřečetl lékařské zprávy, neboť by musel dospět k závěru, že ona není takových pohybů schopna. Lékaři jí říkají, že podobný úraz většinou lidé nepřežijí, nikdo neví, jak toto léčit. Žalobkyně nosí rukavice, ruce jsou studené a stále bolí.
4. Při jednání soudu dne 14. 5. 2018 žalobkyně vypověděla, že podstoupila řadu vyšetření, i v Praze Na Homolce, ráda by se účinně léčila, ale všude jí řekli, že s tímto typem postižení nejsou zkušenosti, při měření nervů vychází vcelku zachovalé výsledky, nicméně ona má v rukou stálý třes, brnění, při úchopu většinou vše upustí, není schopna ani jemnější motoriky, nemůže se učesat apod. Slouží jako pokusný králík, nic jí zatím výrazněji nepomohlo, trochu pomáhá teplé sprchování. Neotevře lahev, konzervu, rodina jí musí pomáhat se všemi pracemi, s nákupy. Je narozena v r. x a napsali, že se jedná o 51 letou posuzovanou.
5. Po vypracování srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Praze žalobkyně plně odkázala na znění tohoto posouzení, s nímž souhlasí a navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Náhradu nákladů řízení neúčtovala.

III. Vyjádření žalované

6. Pověřená pracovnice po vypracování posudku PK MPSV ČR v Praze ponechala, s ohledem na jeho znění, rozhodnutí ve věci na úvaze soudu. Náhradu nákladů řízení neúčtovala.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud při **jednání dne 14. 5. 2018** provedl důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové – dále jen PK. Posudková komise uvedla, že u žalobkyně se jedná o lehké postižení úchopové schopnosti a jemné motoriky rukou po úrazu elektrickým proudem (5. 8. 2017), bez průkazu orgánového postižení, degenerativní změny pravého kyčelního kloubu I. stupně po vrozeném vykloubení bez posudkově významného omezení rozsahu hybnosti, degenerativní změny bederní páteře (paramediální vyklenutí bederní meziobratlové ploténky L5/S1 I. stupně (bez kompresivního kořenového syndromu) a stav po laparoskopickém odstranění ložiska endometriozy v břišní dutině (2005). PK hodnotila veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci žalobkyně, popsala podrobněji zejména aktuální lékařská vyšetření zdravotního stavu žalobkyně a dospěla k závěru, že rozhodujícím zdravotním postižením žalobkyně je lehké postižení úchopové schopnosti a jemné motoriky rukou po úrazu elektrickým proudem, bez průkazu orgánového postižení. Toto onemocnění zařadila do kap. VI., položka 1 písmeno a) vyhlášky č. 359/2009 Sb., a míru poklesu pracovní schopnosti určila ve výši 10 %. S ohledem na vzdělání žalobkyně, možnost rekvalifikace a možný výkon nanejvýš středně těžké práce pak PK využila možnosti, dané § 3 cit. vyhlášky a navýšila základní míru poklesu o možných 10 %, na konečných 20 %. PK měla zdravotní stav žalobkyně za dostatečně objektivizovaný nervosvalovým a neurologickým vyšetřením, dále MRI krční páteře a nálezem na CNS. Žalobkyni PK s ohledem na určenou míru poklesu pracovní schopnosti nepovažovala za invalidní.
8. S ohledem na sdělení žalobkyně o určité výjimečnosti jejího zdravotního postižení a její námitky soud vyžádal, zejména z důvodu co nejvyšší objektivity posouzení jejích obtíží, srovnávací posudek u PK MPSV ČR v Praze. Tato komise vypracovala posudek dne 3. 7. 2018. PK jednala s žalobkyní, její obtíže přešetřila přítomným odborníkem oboru ortopedie, zhodnotila veškeré odborné podklady z průběhu roku 2017, tedy zprávu ošetřujícího lékaře, neurologické nálezy, nález ambulance léčby bolesti, psychiatrický a rehabilitační, a dospěla k závěru, že rozhodujícím postižením je postižení horních končetin elektrickým proudem, které však odpovídá kap. XIII., oddíl B, pol. 2b) vyhlášky č. 359/2009 Sb. Jedná se o komplexní regionální bolestivý syndrom, a to středně těžkou poruchu, kdy u žalobkyně s ohledem na její předchozí výdělečnou činnost je na místě volba horní hranice rozpětí poklesu pracovní schopnosti (20 – 35 %), tedy 35 %. Svůj odlišný posudkový závěr pak PK v Praze odůvodňuje tak, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jeho klinické a sociální projevy (dopad na zatížení, denní aktivity a sociální fungování) korespondují s uvedeným onemocněním kap. XIII, oddíl B, pol. 2b, PK dodává, že v předchozím řízení nebyl dostatečně zhodnocen vliv dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Charakter a intenzita postižení pak nenaplnuje kritéria písm. c) či d) této položky. K depresivnímu syndromu PK uvedla, že tento byl v době vydání napadeného rozhodnutí psychosociálním faktorem zvyšujícím riziko chronického postižení a jeho ireverzibilitu, nebyl rozhodující příčinou dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. K pracovní rekomandaci pak posudková komise uvedla, že žalobkyně je schopna výkonu výdělečné činnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě, ve vhodných podmínkách, což znamená vyloučení náročné práce spojené se zvýšenou fyzickou námahou, manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze či nepříznivých klimatických podmínkách. Den vzniku invalidity žalobkyně PK váže k nálezů MUDr. J. ze dne 23. 8. 2017 – tento popsán v posudku jako neurochirurgický nález pracoviště Nemocnice Na Homolce v Praze, kdy byly vyšetřeny horní končetiny, páteř a pohybové ústrojí s konstatováním mj. oslabení svalové síly ve všech segmentech, třes končetin, hypotrofie svalstva. Posudková komise dospěla k závěru, po zhodnocení veškerých zdravotních podkladů a vyšetření žalobkyně při jednání, že se u ní od 23. 8. 2017 jedná o invaliditu prvního stupně, a to dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Lhůtu KLP PK určila na 30. 6. 2020.

9. Soud posudek pražské PK konstatoval při svém jednání dne 3. 9. 2018, a s ohledem na odůvodnění, které je v porovnání se zněním posudku PK v Hradci Králové z pohledu soudu (s ohledem na znění použitých položek vyhlášky č. 359/2009 Sb. –

- Cévní postižení mozku a míchy, dětská mozková obrna
- Komplexní regionální bolestivý syndrom, algodystrofický syndrom, Morbus Sudeck, syndrom rameno-ruka (zde pak v pol. 2b – středně těžká porucha, s omezením funkce končetiny, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi nebo s využitím kompenzačních pomůcek)

přesnější a soud je přesvědčen, že i odborně argumentovatelné, vzal soud v potaz především závěry posudku PK MPSV ČR v Praze. Z jeho závěrů vyplývá, že po konstatování zásadního vyšetření zdravotních obtíží žalobkyně v Nemocnici Na Homolce, lze dospět k závěru, že v tomto období již žalobkyně splňovala podmínky invalidity I. stupně, neboť její zdravotní postižení bylo zcela srovnatelné kap. XIII, oddíl B, pol. 2b vyhlášky č. 359/2009 Sb., kde, s ohledem k tíži zdravotního stavu, bylo objektivně podloženo využití horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %.

10. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že žaloba byla důvodná.
11. **V ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění,** je v odst. 1 uvedeno, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. Provedeným důkazem Posudkové komise MPSV ČR v Praze měl soud za dostatečně prokázané, že v době vydání napadeného rozhodnutí žalované o námitkách byla žalobkyně invalidní v I. stupni, neboť její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav

odpovídal od 23. 8. 2017 míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %. Napadené rozhodnutí žalované o námitkách je tak v rozporu se zákonem (ZDP) a soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. toto rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení (odst. 4 téhož ustanovení), v němž žalovaná vezme v úvahu (v souladu s odst. 6) i důkaz, provedený soudem a ve věci znovu rozhodne.

V. Náklady řízení

13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšná žalobkyně náhradu nákladů řízení neúčtovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 3. září 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně